

Arrest

nr. 29 660 van 8 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken met name het bevel om het grondgebied te verlaten van 16.04.2009, betekend op 16.04.2009.”*

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 28 november 2008 aan op de nationale luchthaven te Zaventem met vlucht OA 145 uit Athene. De luchthavenpolitie stelde vast dat verzoekster reisde met een vals Maltees paspoort.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid besliste op 28 november 2008 tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing werd verzoekster dezelfde dag ter kennis gebracht en zij werd overgebracht naar het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel.

1.3. Verzoekster diende op 16 januari 2009 een asielverzoek in. Uit een vergelijkend onderzoek van verzoeksters vingerafdrukken bleek dat zij op 26 oktober 2008 reeds was geregistreerd te Mytilini, Griekenland.

1.4. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 26 januari 2009 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats. Verzoekster diende tegen het bevel om het grondgebied te verlaten een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.5. Op 16 maart 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, in antwoord op het ingediende asiolverzoek, de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster diende tegen deze beslissing een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.6. Bij arrest nr. 24 783 van 19 maart 2009 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.7. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mensen verzocht het bestuur op 24 maart 2009 om de overdracht van verzoekster naar Griekenland op te schorten tot nader order.

1.8. Op 16 april 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoekster vrij te stellen en werd haar een nieuwe termijn van 16 april tot 21 april 2009 toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing.

1.9. Bij arrest nr. 29 664 van 29 april 2009 verwierp de Raad het tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2009 ingestelde beroep.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt, in een exceptie, op dat de vordering niet gericht is tegen een beslissing of een bestuurshandeling die rechtsgevolgen doet ontstaan of belet dat ze tot stand komen en dat het ingestelde beroep derhalve onontvankelijk is.

Er dient te worden geduïd dat om ontvankelijk te zijn een beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

De Raad merkt op dat op 16 april 2009 geen nieuw bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster werd ter kennis gebracht. Verzoekster werd op 16 maart 2009 enkel op de hoogte gesteld van het feit dat zij over een termijn van vijftien dagen beschikte om gevolg te geven aan het haar op 28 november 2008 betekende bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing, die slechts een uitvoeringsmodaliteit is met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 november 2008, kan dan ook niet beschouwd worden als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of als een beslissing die de rechtstoestand van verzoekster wijzigt (RvS 6 september 1995, nr. 55 041; RvS 16 oktober 2006, 163 605).

De opgeworpen exceptie is gegrond.

In de mate dat verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 november 2008 zou willen aanvechten, dient te worden vastgesteld dat het beroep laattijdig is. Overeenkomstig artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet een annulatieberoep immers worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is. De laatste nuttige dag om een beroep in te stellen tegen het op 28 november 2008 aan verzoekster ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten was derhalve maandag 29 december 2008, terwijl huidig beroep slechts bij aangetekend schrijven van 18 mei 2009 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd overgemaakt.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK